

عنوان مقاله:

واکاوی مولفه های رویکرد یادگیری مشارکتی در مدارس

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

حوا شیرعلی - آموزگار ابتدایی اداره آموزش و پرورش شهرستان هندیجان

رویا رسولی نژاد - کارشناسی روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامهرمز

مریم کریم زاده - کارشناسی ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید باهنر

محمود امیرپور - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش مالییه عمومی و بودجه

خلاصه مقاله:

به طور سنتی، تدریس به عنوان یک حرفه "تنها" شناخته می شود و از نظر تاریخی، بسیاری از کارهای معلمان جدا از همکاران حرفه ای خود انجام می شود. اگر معلم کلاس معمولی احساس انزوا و تنهایی کرده است، معلم ویژه باید بیشتر از این احساس کرده باشد. جداسازی برنامه های آموزش ویژه سنتی، معلمان نیازهای ویژه را بیشتر از زندگی اصلی مدرسه دور کرد. یادگیری مشارکتی می تواند به صورت همتا به همتا یا در گروه های بزرگتر اتفاق بیفتد. یادگیری با همتایان، یا آموزش همتایان، نوعی از یادگیری مشارکتی است که شامل کار یادگیرندگان به صورت جفت یا گروه های کوچک برای بحث درباره مفاهیم یا یافتن راه حل برای مشکلات است. مشابه این ایده که دو یا سه سر بهتر از یک هستند، محققان آموزشی دریافته اند که از طریق آموزش همتایان، یادگیرندگان با پرداختن به سوء تفاهم ها و روشن کردن باورهای غلط به یکدیگر آموزش می دهند. آموزش و یادگیری هر دو فرآیندهای مشارکتی هستند. همکاری زمانی برای آموزش و یادگیری مفید است که در چندین سطح اتفاق بیفتد: زمانی که یادگیرندگان، معلمان، اعضای خانواده و جامعه به طور جمعی آموزش را در اولویت قرار می دهند و در فعالیت هایی شرکت می کنند که از مدارس محلی، معلمان و یادگیرندگان حمایت می کند. هنگامی که معلمان با همکاران خود برای حمایت از شیوه های کلاس درس نوآورانه همکاری می کنند و انتظارات بالایی برای خود و یادگیرندگان خود ایجاد می کنند. و زمانی که به یادگیرندگان فرصت هایی داده می شود تا با هم در جهت اهداف تحصیلی به روش هایی که یادگیری را افزایش می دهد، کار کنند.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، آموزش، یادگیری، یادگیری مشارکتی، یادگیرندگان، معلم، مدیر، مدرسه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644015>

